

การให้การศึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การศึกษาแบบ  
วิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ  
ต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในเรือนจำกลางบางขวาง  
Individual counseling based on the trait factor theory to  
change attitude of amphetamine sellers imprisoned in  
Bangkwang Central Prison

เมธี นิ่มนวล<sup>1</sup>

*Matee Nimnual*

วัลภา สบายยิ่ง<sup>2</sup>

*Wanlapa Sabaiying*

## Abstract

The purpose of this research was 1) to determine the levels of positive attitude towards amphetamine among prisoners imprisoned for drug sales; 2) to compare positive attitude towards amphetamine among prisoners imprisoned for drug sales before and after receiving individual

---

<sup>1</sup>นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประเทศไทย

Graduate Student in Guidance and Psychological Counseling, Faculty of Education, Sukhothai Thammathirat University, Thailand

<sup>2</sup>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประเทศไทย  
Lecturer, Faculty of Education, Sukhothai Thammathirat University, Thailand

Corresponding Author: E-mail: escoswun@hotmail.com

(Received: 24 June, 2016; Revised: 26 April, 2018; Accepted: 8 May, 2018)

counseling based on the trait factor theory; 3) to compare positive attitude towards amphetamine among prisoners imprisoned for drug sales after receiving individual counseling based on the trait factor theory and during a follow up period.

For the experimental group, 8 subjects whose scores from responding a questionnaire on attitude towards amphetamine were in the 75<sup>th</sup> percentile. They were selected from a total of 62 amphetamine sellers imprisoned in Jail 6 of Bangkwang Central Prison. The study instruments were 1) a questionnaire on attitude towards amphetamine with validity of .94, and 2) an individual counseling program based on the trait factor theory for changing prisoners' attitude towards amphetamine. Percentage, mean, standard deviation and Wilcoxon match-pairs signed ranks test were employed for data analysis.

The research findings showed that 1) the means of cognitive component, affective component and behavioral component of amphetamine were 2.59, 2.60 and 2.70, respectively, and the overall positive attitude towards amphetamine was at the high level with the mean of 2.66. 2) The positive attitude towards amphetamine of the experimental group after receiving individual counseling based on the trait factor theory decreased significantly at the .05 level. 3) No significant difference was found on positive attitude towards amphetamine of the experimental group after receiving individual counseling based on the trait factor theory and during the follow up period.

**Keywords:** Attitude towards amphetamine, Bangkwang Central Prison, prisoners imprisoned for drug sales, the individual counseling program based on the trait factor theory

## บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับของทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า 2) เปรียบเทียบทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง และ 3) เปรียบเทียบทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองหลังการทดลองและระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในเรือนจำกลางบางขวาง แดน 6 จำนวน 8 คน ได้จากผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าจำนวน 62 คนซึ่งมีคะแนนจากการทำแบบสอบถามทัศนคติต่อยาบ้าตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป และเต็มใจเข้าร่วมโครงการการให้การปรึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามทัศนคติต่อยาบ้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .94 2) โครงการการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อยาบ้าของผู้ต้องขัง ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบแบบวิลคอกซัน

ผลการวิจัยที่พบ 1) ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้ามีค่าเฉลี่ยทัศนคติด้านความรู้เชิงประเมินค่าต่อยาบ้าเท่ากับ 2.59 ด้านความรู้สึกต่อยาบ้าเท่ากับ 2.60 และด้านแนวโน้มนำการแสดงออกต่อยาบ้าเท่ากับ 2.70 โดยมีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 2) ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองมีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าหลังการทดลองน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองมีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

**คำสำคัญ:** ทศนคติต่อยาบ้า ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า โปรแกรมการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ เรือนจำกลางบางขวาง

## บทนำ

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำรงชีวิตของสังคมไทยในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา จากสังคมเกษตรกรรมสู่สังคมอุตสาหกรรม และสังคมเทคโนโลยีสารสนเทศไร้พรมแดน ในปัจจุบัน เป็นไปอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย หนึ่งในปัญหาสำคัญที่มีการขยายตัวตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมจนเกิดผลกระทบต่อถึงปัญหาเศรษฐกิจ การเมือง ไปจนถึงความมั่นคงของประเทศ และมีแนวโน้มขยายขอบเขตความรุนแรงของปัญหาเพิ่มมากขึ้นมาโดยตลอด ได้แก่ ปัญหายาบ้า

ยาบ้าหรือแอมเฟตามีน (amphetamine) เดิมเรียกยาม้าหรือยาขยัน ในปี พ.ศ. 2539 กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 125 ให้แอมเฟตามีนและอนุพันธ์ซึ่งจัดอยู่ในพระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทไปอยู่ในบัญชียาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และได้เปลี่ยนชื่อจากยาม้าหรือยาขยันเป็น “ยาบ้า” เพื่อให้ผู้เสพได้ตระหนักถึงโทษและพิษภัยจากการเสพที่ทำให้ไม่สามารถควบคุมสติของตนเอง มีลักษณะอาการคล้ายกับคนบ้า โดยเชื่อว่าการเปลี่ยนชื่อดังกล่าวจะสามารถลดจำนวนผู้เสพลงได้ (Ruangbut, 2010, p. 2)

ในช่วงระยะเวลาประมาณ 20 ปีหลังจากการเปลี่ยนชื่อเป็นยาบ้ามาจนถึงปัจจุบันพบว่าปัญหาการแพร่ระบาดของยาบ้าได้ทวีความรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้นมาโดยตลอด จากกลุ่มผู้เสพที่เป็นผู้ใช้แรงงานและคนขับรถบรรทุกได้เริ่มแพร่ระบาดเข้าไปสู่กลุ่มอื่น ๆ ในสังคม ไม่เว้นแม้แต่นักเรียนนักศึกษา เด็ก และเยาวชน โครงสร้างของปัญหายาบ้าจึงมีความสลับซับซ้อนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะปัญหาด้านการค้าพบว่ามีการค้ายาบ้าขยายตัวเพิ่มมากขึ้น จากสถิติการจับกุมผู้ต้องหาคดีค้ายาบ้าของ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีจำนวนสูงขึ้นไปอย่างต่อเนื่องเปรียบเทียบกับระหว่างปี พ.ศ. 2557 และ พ.ศ. 2547 ในภาพรวมสูงขึ้นไปถึงเก้าเท่า คือจาก 39,961 คนเพิ่มขึ้นเป็น 365,918 คน

ปัญหาด้านการค้ายาบ้าในปัจจุบันจึงเป็นปัญหาในชั้นวิกฤติที่เกี่ยวพันถึงระดับความมั่นคงของชาติ ซึ่งรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างพยายามหาแนวทางในการแก้ไขปัญหากันอย่างเร่งด่วนโดยยกขึ้นเป็นวาระแห่งชาติ แต่จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ปัญหายาบ้าก็ยังไม่ทุเลาเบาบางลงแต่อย่างใด กลับทวีความรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าที่ผ่านมาเนื่องจากแนวนโยบายในการป้องกันและปราบปรามปัญหาจะมุ่งเน้นในด้านการลดอุปสงค์ของปริมาณผู้เสพเป็นหลัก โดยเชื่อว่าเมื่ออุปสงค์ด้านผู้เสพลดลงแล้วอุปทานด้านผู้ค้าและผู้ผลิตจะลดลงตามไปด้วย แต่ปัญหายาบ้าเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการค้าและการผลิตยาบ้าเข้ามาซึ่งรายได้มหาศาล ผู้ค้าและผู้ผลิตจึงพยายามสร้างอุปสงค์ด้านผู้เสพขึ้นทดแทนส่วนที่หายไปอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สมดุลกับอุปทานด้านการผลิตและการค้าซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากเช่นกัน ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหายาบ้าด้วยการลดอุปทานด้านการค้ายาบ้าลงแทนการใช้บทลงโทษทางกฎหมายที่มีกำหนดโทษสูง ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านการค้ายาบ้าให้ลดน้อยลงได้แต่อย่างใด โดยทำการศึกษาด้านของผู้ค้าซึ่งเป็นผู้ที่มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับยาบ้ามากที่สุด ตั้งแต่เป็นผู้เสพ ผู้ขาย ผู้จัดจำหน่าย และเป็นผู้กระจายยาบ้าไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของประเทศ

อาจมีความเชื่อกันว่าการที่บุคคลก้าวเข้าสู่เส้นทางการเป็นพ่อค้ายาบ้า นั้นมีสาเหตุสำคัญเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจหรือต้องการเงินเป็นหลัก แต่จากผลของการศึกษาวิจัยหลาย ๆ การศึกษาพบว่ามิใช่ผลมาจากสาเหตุอื่น ๆ หลายสาเหตุ เช่น Ngermngam (2008) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า พื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นเพียงสาเหตุที่ 2 รองจากสาเหตุด้านอารมณ์และความรู้สึก และ Spielmann (1994) ศึกษาถึงสาเหตุของการก่ออาชญากรรมซ้ำโดยเฉพาะอาชญากรรมเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด พบว่าสาเหตุของการกระทำความผิด

ส่วนใหญ่สืบเนื่องมาจากปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึก สอดคล้องแนวคิดของ Fishbein & Ajzen (1975); Rokeach (1980) และ Freud (1937) ซึ่งเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยเจตนาเชิงพฤติกรรมหรือทัศนคติของพวกเขาตนเอง

เมื่อพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับความรูสึกภายในหรือทัศนคติของบุคคลแล้ว การที่จะหาสาเหตุแท้จริงของพฤติกรรมใดก็ต้องทำการศึกษาถึงความรู้สึกภายในหรือทัศนคติของผู้แสดงพฤติกรรมนั้น พฤติกรรมการค้ายาบ้าก็เช่นเดียวกัน ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงทัศนคติต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในเรือนจำกลางบางขวางว่ามีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าเป็นอย่างไร และหาแนวทางในการแก้ไขทัศนคติดังกล่าวให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ของสังคมด้วยการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตาม ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ (Trait Factor) ซึ่งเป็นทฤษฎีการที่ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพบริบทต่าง ๆ ของเรือนจำมากที่สุด โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ นอกจากจะเป็นหนึ่งในแนวทางการแก้ไขปัญหายาบ้าแล้ว ยังจะช่วยให้สังคมได้รับรู้และเข้าใจถึงสาเหตุภายในที่ทำให้บุคคลก้าวเข้าสู่เส้นทางการค้ายาบ้า เพื่อจะได้ดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดตัวไม่ให้ก้าวเข้าไปสู่เส้นทางแห่งความหายนะนี้ อันจะทำให้การแก้ไขปัญหายาบ้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถขจัดยาบ้าให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน เพื่อที่สังคมไทยจะได้มีความสุขอย่างถาวรสืบต่อไป

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองหลังการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบและระยะติดตามผล

## สมมติฐานการวิจัย

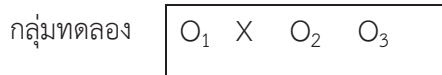
1. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าที่ได้รับการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าลดลงกว่าก่อนการให้การปรึกษา
2. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าที่ได้รับการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบมีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าหลังการให้การปรึกษาและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

## กรอบแนวคิดการวิจัย



## ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบก่อนการทดลอง (pre-experimental research) กลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) ซึ่งมีรูปแบบการทดลอง ดังนี้



- เมื่อ
- O<sub>1</sub> แทนการวัดทัศนคติต่อยาบ้าของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง
  - X แทนการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ
  - O<sub>2</sub> แทนการวัดทัศนคติต่อยาบ้าของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง
  - O<sub>3</sub> แทนการวัดทัศนคติต่อยาบ้าของกลุ่มทดลองในระยะติดตามผล
- (Neawyenphol, 2011)

ประชากร ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในเรือนจำกลางบางขวาง

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าที่มีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าตั้งแต่เปอร์เซ็นต์  
ไทล์ที่ 75 ขึ้นไปและเต็มใจเข้าร่วมโปรแกรมการให้การปรึกษา โดยคัดเลือกผู้ที่ทำ  
แบบสอบถามทัศนคติต่อยาบ้าได้คะแนนสูงสุดลงมาจนครบจำนวน 8 คนเป็นกลุ่มทดลอง

ตัวแปรต้น การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบ  
วิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ

ตัวแปรตาม ทัศนคติทางบวกต่อยาบ้า

### เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบสอบถามทัศนคติต่อยาบ้าจำนวน 30 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .94
2. โปรแกรมการปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบ  
วิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00  
การแปลผลคะแนน ใช้การแปลผลจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ผู้ทำแบบสอบถามได้คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.49 แสดงว่ามีทัศนคติทางบวกต่อ  
ยาบ้าอยู่ในระดับต่ำ หมายความว่า มีความรู้เชิงประเมินค่าเกี่ยวกับยาบ้าว่าไม่ดี มีโทษ  
เกิดความรู้สึกไม่ชอบ รังเกียจ และมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาบ้า

ผู้ทำแบบสอบถามได้คะแนนเฉลี่ย 2.50-4.00 แสดงว่ามีทัศนคติทางบวกต่อ  
ยาบ้าอยู่ในระดับสูง หมายความว่า มีความรู้เชิงประเมินค่าเกี่ยวกับยาบ้าว่าดี มี  
ประโยชน์ เกิดความรู้สึกชอบ พอใจ และมีแนวโน้มที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาบ้า

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาระดับทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าโดยใช้  
แบบสอบถามทัศนคติต่อยาบ้า
2. เลือกผู้ต้องขังที่มีทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าอยู่ในระดับสูงจำนวน 8 คนมา  
เป็นกลุ่มทดลอง
3. ใช้โปรแกรมการปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบ  
วิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบกับกลุ่มทดลองทั้ง 8 คน



4. วัดทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังในกลุ่มทดลองหลังการทดลอง
5. วัดทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังในกลุ่มทดลองในระยะติดตามและประเมินผล

### การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ระดับทัศนคติต่อยาบ้าของผู้ต้องขังในกลุ่มทดลองโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้งระยะติดตามผล โดยใช้การทดสอบแบบวิลคอกซัน

### ผลการวิจัย

1. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้ามีระดับทัศนคติด้านความรู้เชิงประเมินค่าต่อยาบ้า ทัศนคติด้านความรู้สึกต่อยาบ้า และทัศนคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมต่อยาบ้าอยู่ในระดับสูง กล่าวคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59, 2.60 และ 2.70 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าโดยรวมเท่ากับ 2.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

**ตาราง 1** แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง

ทัศนคติต่อยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ความรู้เชิงประเมินค่าต่อยาบ้า	2.59	0.45	ระดับสูง
ความรู้สึกต่อยาบ้า	2.60	0.45	ระดับสูง
แนวโน้มการแสดงออกต่อยาบ้า	2.70	0.50	ระดับสูง
ทัศนคติต่อยาบ้าโดยรวม	2.66	0.45	ระดับสูง

2. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าที่ได้รับการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าลดลงกว่าก่อนการให้การปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตาราง 2** แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

N	Position	Mean of Rank	Sum of Rank	Z	P
8	Post < Pre	4.50	36.00	2.521	0.006

\*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าที่ได้รับการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบมีทัศนคติต่อยาบ้าหลังการให้การปรึกษาและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

**ตาราง 3** แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองและระยะติดตามผล

N	Position	Mean of Rank	Sum of Rank	Z	P
2	Post > follow	6.25	12.50	255	.400
1	post = follow	-	-		
5(8)	post < follow	3.10	15.50		

\*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

### อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับทัศนคติทางบวกต่อยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในเรือนจำกลางบางขวางอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 และจากข้อมูลที่ได้จากการให้การปรึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดทัศนคติดังกล่าวได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และ

ประสบการณ์ส่วนตัว โดยเฉพาะปัจจัยด้านประสบการณ์ส่วนตัวมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการเกิดทัศนคติต่อยาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ว่าจะเป็นความต้องการเงินเพื่อซื้อยามาเสพ ความอยากรวย อยากมีบ้านมีรถ ที่สำคัญคือการค้ายาบ้าเป็นวิธีที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถหาเงินได้ง่ายและรวดเร็ว นอกจากนี้การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยการแพร่ระบาดของยาบ้า การได้พบเห็นการเสพและค้ายาบ้าอยู่เป็นประจำทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา จนมองข้ามความเป็นจริงในด้านที่ว่ายาบ้าเป็นโทษภัยร้ายแรงทั้งต่อตนเอง สังคม และครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonyanusont (2013) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การค้ายาบ้าซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ความต้องการรวยเร็ว อยากมีบ้านมีรถ และการอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ๆ ที่เต็มไปด้วยยาบ้า และ Milindanuja (2014) ซึ่งกล่าวถึงที่มาของทัศนคติว่าเกิดจากปัจจัยด้านครอบครัว เพื่อน บุคคลที่มีความสำคัญกับตนเอง และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมาของแต่ละบุคคล

2. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติทางบวกต่อยาบัลดลกว่าก่อนการให้การปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าโปรแกรมการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถทำให้ผู้ต้องขังคดีค้ายาบัลดททัศนคติทางบวกที่มีต่อยาบัลดได้ ทั้งนี้สืบเนื่องจากทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบเป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญของการพัฒนาบุคคลด้วยการให้ข้อมูลอย่างเพียงพอเพื่อให้ผู้รับบริการหาเหตุผลจากข้อมูลอันจะนำไปสู่การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงตัวเองอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้ให้บริการในฐานะของการเป็นผู้รู้ ผู้บอก ผู้สอน ผู้ชี้แนะ ผู้นำทาง ซึ่งบทบาทดังกล่าวจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและพลังในการจูงใจให้ผู้รับบริการคล้อยตามในสิ่งที่

ผู้ให้บริการเห็นว่าถูกต้องและสมควร โปรแกรมการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลตาม ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ จำนวน 8 ขั้นตอน ได้แก่ ขึ้นสร้างสัมพันธ์ภาพเพื่อช่วยให้ เกิดความคุ้นเคยและความไว้วางใจระหว่างผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษา ขึ้นช่วย การเข้าใจตนเองเป็นการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจตนเองเกี่ยวอย่างกระจ่างชัดกับ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า ขึ้นให้ความรู้เรื่องทัศนคติเป็นการช่วยให้ผู้รับการปรึกษา มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติต่อยาบ้าว่ามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้น กับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าของตนเอง ขึ้นวินิจฉัยทัศนคติด้านความรู้เชิงประเมิน ค่าต่อยาบ้า ขึ้นวินิจฉัยทัศนคติด้านความรู้สึกต่อยาบ้า และขึ้นวินิจฉัยทัศนคติด้าน แนวโน้มการแสดงออกต่อยาบ้าเป็นการให้ความรู้เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาตระหนักชัดถึง โทษและพิษภัยของยาบ้า ทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ ทั้งยังให้ผู้รับการปรึกษาสามารถใช้ความรู้ที่ได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อยาบ้าของตนเอง ให้เป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ขึ้นวางแผนแก้ไขปัญหาคือขึ้นช่วยให้ผู้รับการปรึกษา สามารถวางแผนการแก้ไขปัญหาคือขึ้นในอนาคตโดยไม่เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาบ้า และขึ้นยุติการให้การปรึกษาเป็นการให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้รับการปรึกษาประสบกับ ปัญหาในการปฏิบัติตามแผนที่วางเอาไว้ และยุติการให้การปรึกษาเมื่อพบว่า ผู้รับบริการมีพัฒนาการอยู่ในขั้นที่น่าพึงพอใจ โดยโปรแกรมการให้การปรึกษาทุก ขั้นตอนเน้นการใช้เทคนิคในการให้ความรู้และเทคนิคการจูงใจเป็นหลัก เช่น เทคนิค การสอน เทคนิคการอธิบาย เทคนิคการแนะนำโดยตรง เทคนิคการโน้มน้าว เทคนิค การจูงใจ เทคนิคการวิเคราะห์ เทคนิคการสังเคราะห์ เทคนิคการวินิจฉัย เทคนิคการ คาดคะเนอนาคต เทคนิคการทวนความ เทคนิคการสรุปความ เทคนิคการตั้งคำถาม เทคนิคการทำให้กระจ่าง และเทคนิคการใช้คำถามปลายเปิด เป็นต้น จากขั้นตอนของ โปรแกรมการให้การปรึกษาและเทคนิคต่างๆที่นำมาใช้ในการให้การปรึกษาช่วยให้ ผู้รับบริการได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับยาบ้าและทัศนคติอย่างเพียงพอ รวมถึงการใช้ บทบาทของผู้มีประสบการณ์มากกว่าช่วยสั่งสอน แนะนำ จูงใจให้ผู้รับบริการมีทักษะ

ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย และคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ต่อยาบ้าของตนเอง และวางแผนการที่จะไม่เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาบ้าเมื่อพบกับปัญหา อย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Songchaikul (2013) ซึ่งกล่าวว่า ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบให้ความสำคัญ กับการส่งเสริมให้ผู้รับบริการได้รับความรู้และข้อมูลที่จำเป็นอย่างเพียงพอเพื่อ ให้มีทักษะในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและวางแผนสำหรับอนาคตได้ด้วยตัวเองอย่างมี เหตุผลและมีประสิทธิภาพ โดยผู้ให้การปรึกษามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือ ที่เสมือนครูหรือพี่เลี้ยงช่วยสอนและนำทางแก่ศิษย์ อันจะส่งผลให้ผู้รับบริการ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการดำเนินชีวิตต่อไป

3. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคล ตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบมีทัศนคติ ทางบวกต่อยาบ้าหลังจากการให้การปรึกษาและในระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าโปรแกรมการให้การปรึกษา เป็นรายบุคคลตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและ องค์ประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนอกจากจะสามารถช่วยให้ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าลดทัศนคติ ทางบวกต่อยาบ้าของตนเองลงหลังจากได้รับการปรึกษาแล้ว ยังสามารถยกระดับ ทัศนคติดังกล่าวไว้ได้ในระยะติดตามผลซึ่งมีช่วงระยะเวลาห่างกันประมาณ 1 เดือน เนื่องจากโปรแกรมการให้การปรึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในด้านการ ช่วยเหลือให้ผู้รับบริการเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ และมีทักษะ ในการตัดสินใจด้วยตัวเองได้ กล่าวคือผู้รับบริการจะได้รับความช่วยเหลือให้รู้จักและ เข้าใจตนเอง รวมทั้งได้รับข้อมูลความรู้ที่เชื่อถือได้ และเมื่อผู้รับบริการนำข้อมูลความรู้ เหล่านี้มาประกอบการพิจารณาตัดสินใจอย่างมีเหตุผลก็จะส่งผลให้สามารถตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้านทัศนคติต่อยาบ้าของตนเอง ไปจนถึงวางแผนการที่จะไม่เข้าไปข้อง เกี่ยวกับยาบ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เมื่อผู้รับบริการมีทักษะในการตัดสินใจ ที่ดีแล้ว ไม่เพียงแต่จะเป็นผลดีต่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเท่านั้น

ยังเป็นผลดีต่อผู้รับบริการในอนาคตในด้านการช่วยให้ผู้รับบริการเป็นผู้ที่มีเหตุผล มีการปรับตัวที่ดีขึ้น พึ่งพาตนเองได้ และดำรงชีวิตได้ด้วยความสุข ซึ่งเป็นการบ่งชี้ให้ทราบว่า การให้การปรึกษาที่ดำเนินมา มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Ramsuth (2011) กล่าวว่า จุดเด่นของทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบ วิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบได้แก่ การขจัดปัญหาและป้องกันปัญหา ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งมีทฤษฎีจำนวนน้อยที่เข้าลักษณะนี้ โดยกระบวนการขจัดปัญหา จะเป็นส่วนของการวินิจฉัยที่พูดถึงสาเหตุจากอดีตเพื่อให้เข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ส่วนกระบวนการป้องกันปัญหาเป็นส่วนของการทำนายแนวโน้มในอนาคต เพื่อให้บุคคล วางแผนปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม และ Songchaikul (2014) กล่าวว่า การให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ เน้นการสอนให้ผู้รับบริการรู้จักวิธีการ ที่เหมาะสมในการคิดและตัดสินใจแก้ไขปัญหา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้รับบริการมีพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

### ข้อเสนอแนะ

#### ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการดำเนินการให้การปรึกษาพบว่า ข้อมูลที่รวบรวมได้จากผู้รับบริการ มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการใช้ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะ บุคคลและองค์ประกอบ ทั้งนี้เพื่อนำมาวิเคราะห์และทำความเข้าใจในปัญหาของ ผู้รับบริการได้อย่างชัดเจนถูกต้อง ผู้ให้บริการจึงควรฝึกฝนทักษะในการรวบรวมข้อมูล จนมีความชำนาญก่อนดำเนินการให้การปรึกษา
2. ทฤษฎีการปรึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบ เน้นความสำคัญของการให้ข้อมูลความรู้ที่สำคัญและจำเป็นแก่ผู้รับบริการอย่างเพียงพอ เพื่อให้ผู้รับบริการหาเหตุผลจากข้อมูลดังกล่าวอันจะนำไปสู่การตัดสินใจเปลี่ยนแปลง ตัวเองได้อย่างเหมาะสม ผู้ให้บริการจึงควรเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็น ให้พร้อมก่อนการให้บริการ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โปรแกรมการให้การศึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อใช้กับผู้ต้องขังในเรือนจำ หากต้องการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ควรมีการปรับปรุงและประยุกต์ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงควรมีการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง

2. เรือนจำ ทัดตสสถาน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการหาแนวทางเพื่อปรับเปลี่ยนแก้ไขทัศนคติต่อยาบ้าหรือทัศนคติต่อยาเสพติดชนิดอื่นของผู้ต้องขังให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ ก่อนปล่อยตัวผู้ต้องขังออกสู่สังคมภายนอก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลของการให้การศึกษาเป็นระยะ ๆ เช่น 3 เดือน 6 เดือน หรือ 12 เดือน เพื่อศึกษาความคงทนของพัฒนาการทางพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

2. ควรนำโปรแกรมการให้การศึกษาแบบวิเคราะห์ลักษณะบุคคลและองค์ประกอบไปทดลองใช้เพื่อศึกษาผลของความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ ของผู้ต้องขัง

## References

- Boonyanusont, S. (2013). *Factors leading to repeating in distributing narcotics*. Mahasarakham, Mahasarakham Rajabhat University. [in Thai]
- Fishbein, & Ajzen. (1975). *Attitude, intention and behavior: An introduction to theory and research*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Freud, A. (1937). *The ego and mechanisms of defense*. London: Hogarth Press.
- Milindanuja, K. (2014). *The attitudes toward the English language for joining ASEAN Economic Community (AEC) of People in Ratchathewi District*,

- Bangkok Metropolis*. Sukhothai Thammathirat University, Nonthaburi, Thailand. [in Thai]
- Neawyenphol, P. (2011). *Research in guidance and psychological counseling*. Nonthaburi, Sukhothai Thammathirat University. [in Thai]
- Ngernngam, P. (2008). *Factors influencing drug related crime of prisoners in Nan Prison*. Uttaradit, Uttaradit Rajabhat University. [in Thai]
- Ramsuth, P. (2011). *Concepts of guidance and theories in psychological counseling*. Nonthaburi, Sukhothai Thammathirat University. [in Thai]
- Rokeach. (1980). *Some unresolved issues in theories of beliefs, attitudes, and values, Nebraska symposium on motivation*. (pp. 261-304). Lincoln: University of Nebraska Press.
- Ruangbut, S. (2010). *The entering to narcotic drugs selling: A case study of methamphetamine sellers in Ubon Ratchathani Central Prison*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani University. [in Thai]
- Songchaikul, C. (2015). *Introduction to techniques of counseling*. Nonthaburi, Sukhothai Thammathirat University. [in Thai]
- Songchaikul, C. (2013). *Introduction to techniques of counseling* (10<sup>th</sup> ed.). Nonthaburi, Sukhothai Thammathirat University. [in Thai]
- Spielmann, S. (1994). *Crime: Problem that should be resolved in today's society*. Bangkok; Thai Watana Panich. [in Thai]